

Josep Mestres Gumbau

L'últim mestre oller de Quart

Se'ns ha mort en Josep Mestres Gumbau, un dels últims mestres terrissers de Quart, hereu directe d'una tradició que durant segles ha caracteritzat aquest poble.

Nasqué, vivia i treballava a cal Fusteret, on va aprendre l'ofici del seu pare, també mestre oller, i on després l'ha continuat al costat de la seva esposa, Neus. Era un home dedicat a la família, que ha estat un bon fill, espòs, pare i avi, una de les rares persones que sabia combinar un treball que requereix molta dedicació amb l'esbarjo. En una època en què l'activitat terrissera ha sofert i sofreix la competència de tants altres productes que li van deixant un camp cada vegada més reduït, no es va quedar només amb la tradició. Ell i la seva esposa van recórrer multitud de fires i centres terrissers, on buscaven noves perspectives, nous coneixements i nous mercats. Aquest interès i el tracte amb terrissers d'arreu van fer d'en Josep un gran coneixedor del món de la ceràmica. Mestre polifacètic, la seva obra, envernissada, era tradicional i també innovadora quan calia, i la prova de la seva qualitat la tenim en el fet que, a falta de prou sortida al nostre país, n'exportava gran part a països llunyans, on tenia clients que apreciaven l'obra ben feta, la destinaven a finalitats pràctiques i li feien importants encàrrecs.

Home molt afable, sociable, amistós, a qui agradava el caliu de la gent, sempre amb actitud positiva, amb tarannà conciliador, estava implicat en molts projectes relacionats amb la terrissa de Quart. Alguns d'ells ja acabats, com el forn del pati del Museu de la Terrissa o el llibre sobre els mots del món terrisser; altres, avançats, com la reproducció de les peces tradicionals de Quart, i d'altres, tot just començats, com l'inventari de totes les antigues cases de terrissers de Quart. De tots ells n'era l'ànima, l'home que sabia i podia posar d'acord els qui engrescava a participar-hi, sempre el primer a posar mans a l'obra.

Defensor aferrissat de l'originalitat i identitat de Quart com a poble terrisser, era mestre també en l'art d'ensenyar i difondre el seu ofici, ja fos fent demostracions del treball a la roda en fires i festes on s'aplegava molta gent, o quan, amb infinita paciència, dedicant-hi molt de temps, procurava ensenyar les beceroles del treball terrisser a alumnes més motivats que destres. Per a aquests les mans d'en Josep eren miraculoses, podien donar forma al fang i construir les peces més difícils amb un girar d'ulls, com si fos la cosa més senzilla del món. Sempre amb la idea d'augmentar l'interès pel món terrisser, últimament va organitzar excursions a Amphoralis (Salèlas d'Aude) i al museu de l'Ametlla de Mar. No tenia un no per a ningú que li demanava un cop de mà. Ho saben bé els qui han escrit sobre el poble i la terrissa de Quart, als qui ha donat tota la informació que tenia. Fa poques setmanes va visitar i donar el seu parer sobre els forns de Cervià, i el dia 29 d'aquest mes havíem de visitar la terrissa exposada al Museu d'Història de Girona perquè ajudés en la seva classificació. Ja no hi podrà ser.

La mort cruel s'ha emportat prematurament i sobtada, sense donar cap avís, un dels millors homes que hem conegut, precisament en el moment que es jubilava per dedicar-se amb més intensitat a la família i a tots els projectes que li bullien al cap. Ho ha fet cinc dies després de la festivitat de Santa Justa i Santa Rufina, patrones dels terrissers de Quart, a la missa de les quals sempre ens animava d'assistir per continuar la secular tradició. Aquest any també hi va cantar els goigs de les santes.

Tots els seus amics i les persones que el tractaven l'havíem vist sempre animós, cordial, pletòric, amb salut, ben disposat. La notícia de la seva mort ens ha deixat corglaçats. Ens costarà d'acceptar aquest fet inexorable, i

sabem que cada vegada sentirem més la magnitud de la seva pèrdua. Els membres de l'Associació de Terrissers de Quart, que ell havia fundat, animat i presidit fins fa poc, ens sentim especialment desemparats. Ja res no serà el mateix. Sabrem continuar els projectes encetats? Només podem dir que ho intentarem.

Josep, que aquesta terra que posada sobre la roda has acaronat amb les teves mans tantes i tantes vegades, et sigui lleu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 27-07-2021, Pàgina 39

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/2006034-josep-mestres-gumbau.html>